

Kouluneuvos Kaarlo Aukusti Merikoski †

K. A. Merikoski

Viime helmikuun 22 p:nä siirtyi kouluneuvos Merikoski iäisyyteen lähes 76 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Forssassa, mutta suoritti tärkeimmän osan elämästään Karjalassa, tarkemmin sanoen Sortavalan seminaarin opettajana. Meillä oli tilaisuus lehtemme

na itäkarjalaisten kansallisissa riennoissa ja hänen mielenkiintoisia kirjoitelmiaan tapaamme tuon tuosta seuramme julkaisun alkuaikojen numeroissa.

Myöhemmin kun itäkarjalaisten kohtalon hetki koitti, on Kuopio meille nimi, jonka me itäkarjalaiset säilytämme lämpimässä muistossamme. Nämä tapah- tumat, joskin jo kohta neljän vuosikymmentakaisia, ovat vielä liaksi päivän kysymyksiä, sellaisenaan esilleotettavaksi. Mutta karjalaiset eivät ole unohtaneet, että nuorisomme edustajille varattiin tilaisuus saada koulutusta Kuopiossa järjestetyillä erikoiskursseilla. Karjalaisilta ei myöskään ole unohtunut jääkäri- everstiluutnantti Malm, jonka nimi liittyy kansalliseen historiamme merkkitapauksiin.

Ehkäpä tulevaisuudessa avautuu meille mahdollisuus monien sellaisten kysymysten käsittelyyn, joista meidän nyt on syytä mainita vain eräitä viitteitä. Varmaan silloin käy myös yksityiskohtaisemmin ilmi ne monet ja molemminpuoliset siteet, jotka aikojen kuluessa on solmittu meidän itäkarjalaisten ja savo- laisten välille. Mutta hyvä näinkin. Joka tapauksessa me iloitsemme siitä, että meillä on tilaisuus kokoontua Kuopiossa ja samalla elvyttää entisiä ja mikä pa- rempi luoda uusia, entistäkin kestävämpiä ystävyys- siteitä.

A. L.

viime numerossa käsitellä kouluneuvos Merikosken osuutta Karjalan puolustustaistelussa, jota käytiin tsaarivallan aikana Karjalan ja koko Suomen venä- läistyttämiseksi. Tässä taisteissa oli Sortavalan opet- tajaseminaarilla erittäin tärkeä osa. Kouluneuvos Merikosken elämäntyö haaraantui monille aloille. Keskeisin ja erittäin menestyksellinen oli kuitenkin se työ, jota hän suoritti sekä käytännöllisenä opettajana ja seminaarissa valmistuvien nuorten opettajien val- mentajana että erikoisesti monilukuisten oppikirjojen kirjoittajana. Kouluneuvos Merikoski oli elämänsä loppuun asti mukana työssä näiden samojen tehtävien keskellä ja varmaan hänellä oli vielä uusia suunnitel- mia uusien tehtävien varalle.

Ylläviitatussa lehtemme viimeisessä Merikoskea käsittelevässä kirjoituksessamme tuli mainituksi sekin, että hänen osuutensa venäläisvastaisessa taistelussa ulottui myöskin rajan taakse. Paitsi teoksissaan, kuten esim. tutkielmassaan: »Taistelu Karjalasta», hän oli kiinnostunut siihen taisteluun, jolla itäkarja- laisetkin koettivat saada heimolleen paremmat elä- misen mahdollisuudet, eikä vain sivustakatsojana, vaan tulemalla mukaan seuramme aktiiviseksi jäseneksi. Liittyttyään seuramme jäseneksi parikymmentä vuotta sitten ja varsinkin allekirjoittaneen tultua lehtemme toimittajaksi, tulivat kouluneuvos Merikosken ja seu- ramme välit läheisiksi. Usein joutui allekirjoittaja kääntymään Merikosken puoleen saadakseen hänen kynänsä tuotteita lehtemme. En muista koskaan pyy- täneeni hänen apuaan turhaan. Hän sen teki silloin- kin, kun tiesin hänellä olleen samanaikaisesti monia kiireellisiä tehtäviä suoritettavana.

Kouluneuvos Merikosken henkilökohtainen osuus maamme ja heimomme taistelurintamalla on nyt päättynyt. Hän jätti itsestään myöskin meihin, itä- karjalaisiin kauniin ja velvoittavan muiston. Kunnia tälle muistolle!

W. K.

Lieksan karjalaiset!

Eikö olisi syytä meidän Lieksan karjalaisten herät- tää henkiin vanha k u r i n lyöntitapa ja näyttää hel- sinkiläisille, miten oikein kuria lyödään. Mielestäni helsinkiläiset karjalaiset rupesivat liikaa rehvastele- maan kyykkäitaidollaan. Kuri-terveisin.

A. Homanen.

Olenpa hengessäni miettinyt, miten kauan karjalaiset maan eri osissa kestävät helsinkiläisten kyykkämiesten ylpeilyä ja herää- vät tosilla näyttämään isiensä pelitaitoa. Jo viime kesänä mai- nitsi eräs vanha kyykkäkonkari näinikään: Oikein siännyttää tuo helsinkiläisten ylenpalttinen itsekehu, vaan minkäpäs voit, kun vanhuus ei myönnä tarttua puallikkaan käsiin. Nyt näyttää, kuin Lieksan karjalaiset panisivat töpinäksi. Seuratkaapa hyvää esi- merkkiä muuallakin maassamme.

W. K.

Tämän numeron toimitti seuran puheenjohtaja, varat. Lahelma.